

Apostladagen 20230709 Samlande rubrik: Sänd mig.

Mark 3:7-19 Jesus drog sig undan mot sjön tillsammans med sina lärjungar. En massa människor från Galileen följde med, men också från Judeen, Jerusalem och Idumeen och från andra sidan Jordan och från trakten kring Tyros och Sidon kom människor i massor till honom när de hörde talas om allt han gjorde. Han sade åt sina lärjungar att ha en båt till reds, så att han slapp bli trängd av folkmassan. Han hade botat många, och nu kom alla som led av någon plåga och trängde sig på honom för att få röra vid honom. Och när de orena andarna såg honom föll de ner för honom och ropade: »Du är Guds son.« Men han förbjöd dem strängt att avslöja vem han var.

De tolv utses

Sedan gick han upp på berget och kallade till sig några som han hade utvalt, och de kom till honom. Han utsåg tolv som skulle följa honom och som han skulle skicka ut att predika och ha makt att driva ut demonerna. Och de tolv han utsåg var: Simon, som han gav namnet Petrus, Sebedaios son Jakob och Jakobs bror Johannes, vilka han gav namnet Boanerges, det vill säga Åskans söner, vidare Andreas, Filippos, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Taddaios, Simon Kananaios och Judas Iskariot, han som förrådde honom.

Denna onsdag startar höstens verksamheter i Amandas hus med Gubbdagis och Tjejträffen. Ni är alla välkomna och ni utgör den största gruppen som deltar i biblisk allmänbildning i Amandas hus.

För att ni skall veta hur jag tänker, så börjar jag med att säga att tro är tro. Tro går inte att bevisa. Tro är en fast övertygelse om något man inte kan se. Något kommande, modell: Tåget kommer in till perrongen kl 12.34. Jag tror – jag litar på - att tåget kommer vid den tidpunkten, eftersom jag står där och väntar. Mitt väntande innebär att jag är aktiv i min tro. Jag har ju faktiskt förflyttat mig till perrongen. Detta – att jag konkret genomför något utifrån min tro – innebär att jag har en levande tro. Det jag tror på får styra mitt liv, jämfört med att bara vara åskådare.

Alla människor har en tro. Även ateisten, som menar att inget finns efter döden. Är det en ärlig ateist, så medger han att det han är övertygad om - alltså tror – kan han inte bevisa. För mej som kristen, gäller samma förhållande: Det jag läser ur vår bibel, kan jag inte bevisa. Däremot är jag övertygad om att det som står där är sant.

I dagens allmänbildning kommer vi att ta del av Jesu anvisning för att få evig gemenskap med honom. Dagens text berättar att massor av folk strömmade till honom, för att bli botade från sina olika plågor. Vi hörde:

Han sade åt sina lärjungar att ha en båt till reds, så att han slapp bli trängd av folkmassan. Han hade botat många, och nu kom alla som led av någon plåga och trängde sig på honom för att få röra vid honom.

Många människor vänder Gud ryggen p.g.a. allt ont som händer i omvärld och oss själva. I texten är det en enorm folkmassa vars enskilda människor hade ont, var plågade av ondska. Jag har hjärtflimmer, ont i en höft och knän och är gravt allergisk mot bigift. Så allvarlig att jag tvingades ge upp min ungdoms planer på att bli yrkesbiodlare.

Dagens text beskriver vem som skapar dessa plågor, vi repeterar:

Och när de orena andarna såg honom föll de ner för honom och ropade: »Du är Guds son.«

Kommer plågorna vi drabbas av från Gud? Svaret blir nej. Bibeln berättar **att** verkligheten bakom alla plågor – onskans alla former som vi möter – har sitt upphov i fallna änglar. Onskefulla änglar, demoner.

Bibeln berättar att – när tiden var inne – kom Guds son till vår jord av två huvudorsaker:

1. Visa vem Gud är, genom att bota, göra underverk och däriigenom frånta onskan dess skadeverkningar hos enskilda människor.
2. I allt överta konsekvensen av de misstag – synder – som vi gjort, när vi bedragits av onskan. Dessa onskans änglar som dagens text berättar om.

Det enda Jesus begär av oss, är att vi öppet erkänner att vi är beroende av hans försoningsgärning. Jesus är mycket tydlig. I sitt löfte till dej och mej använder han det tvingande ordet: **skall**.

Matt 10:32-33 Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.

Har du tänkt på att detta uppfylls, när du och jag öppnar vår mun och - **inför varandra** – bekänner Jesus som herre i kyrkans trosbekännelse! En trosbekännelse, som en enad kristenhet formulerade på 300-talet.